

RATHINGE - POSTEN

RINGE MUSEUMSFORENINGS ÅRSSKRIFT 1978

Lidt om foreningen og om vor hensigt med årsskriftet:

Ringes museumsforening er ikke nogen nyskabelse. I hele 55 år har den ført en stilfærdig, lidt indadvendt tilværelse, vistnok almindelig agtet men uden større bevægenhed fra flertallet af byens og egnens befolkning.

Denne tilstand vil vi nu forsøge at rette op på, idet vi med nærværende lille skrift for første gang vover os frem i lyset og påkalder os opmærksomhed - i håb om at få både gamle medlemmer og gerne mange nye i tale på en mere direkte og oplysende måde end hidtil.

Det er bestyrelsens ønske, at denne publikation må blive den første af en lang række og ikke blot et isoleret tilfælde - et årsskrift for foreningens (en mere aktiv forenings) medlemmer, meget gerne med flere medarbejdere. Om det lykkes, afhænger af, om vi får held med vort forehavende her i første omgang, om vi kan skabe interesse for sagen og få råd til at fortsætte.

Hvad vi har i sinde at skrive om: For det første har foreningens medlemmer et berettiget krav på at høre livstegn fra bestyrelsen, især da denne tilsyneladende i et par års tid har ligget i dvale uden at afholde generalforsamling og uden at opkræve kortingent. Vi iler med at råde bod på disse forsonnelser (nærmere herom senere) og håber med det følgende at kunne bevise, at museet som sådant har fungeret usvækket i dette tidsrum.

Ud over de nægterne foreningsmeddelelser vil vi imidlertid bestræbe os på at samle stof, som er læseværdigt for folk med egnens historie som fælles interesse. Og sådanne emner skulle vi ikke kunne komme i bekneb

for. Adskillige ting i museets eje rummer i sig selv en interessant historie, og det er vort håb, at en del læsere vil lade sig inspirere og bidrage med artikler til kommende årgange.

Museumsbygningen - "Organistskolen" på Kirkepladsen.

Det er naturligt at begynde med de ydre rammer om museets virke. Til orientering for tilflyttere og andre uindviede skal det oplyses, at vi har hjemme i det ældste (verdslige) hus i byen, nærmeste nabo til kirken. En sandstenstavle i gavlen fortæller, at bygningen blev opført som skole for fæstebøndernes børn i 1704 - og en hel del mere, som det er for vidtløftigt at komme ind på i denne forbindelse.

Vi synes selv, at dette gamle hus er en pyrd for vor by, og at der bør værnes om det, også fordi det næsten er det eneste, der er tilbage fra den tid, da Ringe var en landsby, hvor alt var holdt i strå og bindingsværk.

Til alt held har kommunalbestyrelsen vist forståelse herfor og betrukket vedligeholdelsen. Det er nemlig p.g.a. skoleopribsningen stadig kommunens ejendom, velvilligst overladt til fri rådighed for museumsforeningen. I løbet af foråret 1977 gennemgik den gamle skolebygning en tiltrængt istandsættelse, og hverken ude eller inde har den i mands minde taget sig så pynteligt ud som nu.

Bl.a. derfor vil vi grumme gerne invitere folk indenfor i de lavloftede stuer. Det er nemlig rigelig umagen værd at holde fortiden i hævd, hvis der er nogen, som interesserer sig for den, nogen at meddele sig til. Hvis ikke, bliver det selvsagt et tvivlsomt forehavende.

Med særlig adresse til egnens skoler:

Iflg. referatet fra det stiftende møde i 1923 tænkte man sig bl.a. museet indrettet med henblik på egnens skolebørn og deres lærere - "for ad denne vej at øge den historiske interesse i egnen som helhed".

Om vi i dag lever op til denne målsætning, kan i høj grad diskuteres. Det er ikke just avanceret museums-pædagogik, der præger Ringe museum. Ikke desto mindre er skolebørnene en talstærk gruppe blandt vore gæster, og hensynet til dem er ikke mindre vigtigt nu, hvor historieundervisningen er skubbet noget i baggrunden af det dagaktuelle og "samfundsrelevante". Samtidig er der jo imidlertid åbnet muligheder for at appellere til børns historieinteresse gennem mere varierede - og konkrete - undervisningsformer, bl.a. i lokalhistorie. Og her er netop egnens museum et oplagt tilbud - hvis der vel at mærke er taget visse pædagogiske hensyn ved museets indretning. På det punkt mangler vi som sagt en del endnu.

Man kunne godt ønske sig en mere anskuelig og "appetitvækkende servering" af de udstillede ting og en bedre oplysning om deres anvendelse og kulturhistoriske baggrund. Vi er så småt på vej på dette område, men har endnu ikke fået fremstillet det skriftlige materiale (dupliserede emneark), som vi har planlagt. "Kommer tid, kommer råd". Men spørgsmålet er netop, hvordan man skaffer sig den fornødne tid til den slags fritidsprojekter! Forslag og hjælp - f.eks. fra interesserede historielærere - modtages med velvilje!

Genudgivelsen af pastor Leerbechs sognebeskrivelse.

Denne årets gode nyhed stod omtalt i flere fynske aviser i efteråret. Vi modtog en usædvanlig gave bestående af 500 eksemplarer af Hans Leerbechs "Forsøg til en Beskrivelse over Ringe Sogn" fra 1826. Giveren var bogtrykker Poul Fischer, Rynkeby, der også ved tidligere lejligheder har ydet foreningen en håndsrækning, og anledningen var hans 40 års jubilæum, som blev markeret ved et fotografisk optryk af den 150 år gamle Ringe-bog. Halvdelen af oplaget blev overdraget til Ringe museum, som fik ene-forhandlingen af den pågældende bog og derigennem chancen for en til - trængt fortjeneste.

Vi påskønner i høj grad det kontante udbytte af denne gave, men endnu bedre er, at vi således er blevet i stand til at formidle et spændende historisk kildemateriale. Hidtil har vi ikke set os i stand til på egen hånd at bære udgiften ved en sådan udgivelse. Nu har vi imidlertid fået mod på at give os i kast med udgivelsen af andre værker af lokal-historisk interesse.

Men netop Leerbechs bog har hele tiden stået øverst på vor ønskeliste. Dette udførlige og levende, ofte festlige tidsbillede fra Ringe sogn o. 1820 (Leerbech var sognepræst her fra 1807-34) ville have været et oplagt emne til en længere artikel i dette blad, hvis det ikke var, fordi en sådan allerede er skrevet, beregnet som introduktion til sognebeskrivelsen. Den foreligger som en speciel illustreret publikation, der følger med i købet af bogen til 50 kr. Denne fås på museet i åbningstiden eller på Erantisvej 7, tlf. 621735. Der er på indeværende tidspunkt endnu et par hundrede eksemplarer tilbage.

Et amtskommunalt tilskud og dets anvendelse.

Amkets kulturudvalg bevilgede os i finansåret 1977 6.900 kr. "til konservering og museumstekniske forbedringer". Det er en anden af årets gode nyheder, da vi hermed fik alt, hvad vi havde ansøgt om. Men pengene er "øremærkede". De skal anvendes til de specielle formål, som de iflg. vor

ansøgning er bevilget til, og heraf er det værd at fremhæve følgende:

En del af beløbet er afsat til en hårdt påkrævet istandsættelse af en samling husgeråd, som bødkere i sin tid fremstillede til daglig brug i vore olde- og tipoldemødres husholdning: øllejler, stripper, smørker-ner o.l., allesammen af træ og med tilbøjelighed til at "falde i staver", når de er ude af brug. Bødkerfaget er i dag i plastikkens tidsalder blevet overflødigt, men det er lykkedes os at finde en forhenværende bødker, som endnu mestrer sit gamle håndværk, og som vil redde det originale, smukke husgeråd for os, mens tid er.

Gamle fotografier er et af de emner, som vi har interesseret os for gennem de senere år. Resultatet er blevet et ganske anseeligt billedarkiv, der rummer et alsidigt og spændende illustrationsmateriale til lokalhistorien tilbage til o. 1860. Men også denne museumsfunktion koster penge, da vi lader de lånte originalfotografier gengive i stor forstørrelse. Så en del af amtstilskuddet anvendes til dette formål.

Billeder kan imidlertid som bekendt forevises på flere måder nu om dage, og den største udgiftspost, som vi kan glæde os over at have fået tilskud til fra amtet, er et apparat, som vil åbne helt nye muligheder i vort ellers traditionelt udstyrede museum, hvor teknikken hidtil har været såre beskedent anvendt. Det drejer sig om en såkaldt lyd/dias-projektor, som automatisk viser lysbilleder på en billedskærm (24x24 cm), samtidig med at det afspiller kommentarer til disse på et kassettebånd. En enkelt sådan "programmeret" lysbilledserie, som vi har kaldt "På sporet af Ringes fortid" (80 billeder) foreligger allerede, og den vil fremtidig kunne afspilles efter ønske i museets åbningstid. Men i det omfang, tiden og økonomien tillader det, er det vor hensigt at fremstille andre serier af denne art. Man kunne f.eks. tænke sig, at en del af den betydelige mentsamling (græsk-romerske og gamle danske m.m.) på denne måde omsider kunne komme til ære og værdighed. Til daglig er de af sikkerhedshensyn gemt hen i en bankboks.

Et kommende lokalhistorisk arkiv på Ringe bibliotek.

Gamle dokumenter af mange slags, mere og mindre værdifulde, er i årenes løb blevet indleveret til museet, hvor pladsforholdene imidlertid ikke tillader at lægge disse ting frem på en tilstrækkelig tilgængelig facon. Bla. derfor er det et oplagt initiativ for museumsforeningen at arbejde for oprettelsen af et kommunalt lokalhistorisk arkiv i Ringe. At denne ide forelægges her og nu, skal også ses i sammenhæng med den interesse for sagen, som gør sig gældende ud over land og rige i disse år. (En reaktion på den "afhistorisering", som ytrer sig på andre områder, bla. i skoleundervisningen?)

Vi hører selv til de kommuner, der kommer sent i gang, men vi begynder som sagt ikke på bar bund. De gamle lakforseglede papirer i museets gemmer (overvejende fra 17- og 1800-tallet) samt kopier fra billedarkivet udgør en slags grundstamme. Dette skal forstås sådan, at vi mener det rigtigst, at museets arkivalier i original eller - i visse tilfælde - i fotokopi overføres til arkivet, når dette kommer. Vi regner nemlig med, at disse to beslægtede foretagender kan drives i samarbejde med og til gensidigt udbytte for hinanden - og især til udbytte for alle, som vil gøre studier i lokalhistorie.

Kommunalbestyrelsen (kulturudvalget) har givet tilsagn om at stille lokale(r) til rådighed i den kommende biblioteksbygning. For her vil arkivets naturlige hjemsted være. Her er personale og betryggende opbevaringsforhold samt de bedste muligheder for tilgængelighed for publikum. Meget afhænger derfor af bibliotekspersonalets velvilje for sagen, og i den henseende er vi så heldigt stillede, at ledende bibliotekar Ingrid Holm Johansen er gået uforbeholdent og aktivt ind i arbejdet for arkivets gennemførelse. Ligeledes har vi fået tilsagn om medvirken fra en interesseret og erfaren lokalhistoriker her i kommunen, T.V.tekniker Jacob Bang Jensen i Sdr. Højrup. Og endelig er undertegnede - som museumsforeningens repræsentant - med i det selvbestaltede planlægningsudvalg.

Foreløbig - indtil det nye bibliotek er en realitet - samler vi til huse, og i den forbindelse appellerer vi til både private og foreninger. De, som ikke ønsker at give "klenodierne" fra sig (originale papirer, protokoller, fotografier og matrikelkort m.v.) kan komme arkivet i møde ved at låne os tingene til kopiering. Disse kan indleveres både på biblioteket og (i åbningssæsonen) på museet.

Fremtidsplaner for museets struktur.

Alting er underlagt foranderlighedens lov, selv et museum, der ellers iflg. sagens natur er tilbageskuende og værner om det bestående. Det er for længst erkendt, at fornyelser er påkrævede, hvis ikke mønterne skal "støve til" og dø hen i glemsel. Når sådanne forandringer for Hinge museums vedkommende kun sker i et behersket tempo (selv om ingenlunde alt er ved det gamle!) skyldes det mere mangel på tid end manglende fantasi eller vilje hos de ansvarlige, der kun har dette arbejde som fritidsbeskæftigelse. Vi har mange planer i hovedet og på papiret, men vi har indset, at det er letsindigt at sætte en tidsfrist for disses gennemførelse. Forhåbentlig vil kommende årsskrifter berette om forandringer, der er ført ud i livet.

Det er imidlertid et spørgsmål, om den "driftsform", museet har haft alle dage siden starten i 1923, kan blive ved at overleve. I 1976 kom der

en ny museumslov, som bl.a. gør amtsmuseumsrådene obligatoriske. Fyns amt har på frivillig basis haft et museumsråd siden 1971, og vi har med et ikke ringe udbytte (ikke blot økonomisk - gennem tilskud fra amtet) været med fra begyndelsen. Efter den nye lov er det imidlertid kun statsanerkendte museer, som er fuldgældige medlemmer. Og Ringe museum er ikke statsanerkendt. Spørgsmålet er, om vi har chance for og ønske om at blive det. Udbyttet af en sådan anerkendelse ville først og fremmest være, at vi ville få del i "kagen" gennem årlige statstilskud, som udgør 40 % af de ikke-statslige (især kommunale) tilskud. Vi ville desuden kunne udnytte "forbøden konserveringsmæssig og anden museumsfaglig bistand" (iflg. lov af 10. juni 1976).

Men sådanne fordele opnås selvfølgelig ikke betingelsesløst. For det første forlanger "en rimelig museums-mæssig standard" og et stabilt økonomisk grundlag. Det anbefales derfor at udarbejde en rapport med status over samlinger, aktiviteter og økonomi m.v. samt planlægning. Et sådant kulegravningsarbejde bør foretages med sagkyndig assistance, som amtsmuseumsrådet tilbyder at betale af de midler, som det har til rådighed til "fællesmuseale formål". Til gengæld er de hidtidige kontante amtstilskud bortfaldet. Endvidere skal museets (museumsforeningens) vedtægter godkendes af statens museumsnavn, og regnskab, budget og beretning skal forelægges for denne instans samt for amtsmuseumsrådet.

Lyder dette som bureaukrati i nogens øren? Kan selv et beskedent egnsmuseum ikke forskånes for overadministration? Hertil er at svare, at det nok er urealistisk at forestille sig, at museet ud i al fremtid vil kunne drives på den gamle maner for de penge, der kommer ind ved medlemskontingent og entréindtægt. Spørgsmålet om en anden form for ledelse bør også bringes ind i billedet. I andre egne af landet (f.eks. omkring Varde) er flere små museer gået sammen om fælles ansættelse af en professionel museumsleder. Et lignende samarbejde kunne f.eks. tænkes mellem Kerteminde, Nyborg og Ringe museer. Men endnu er dette fremtidsmusik. Endnu er museumsforeningens suverænitæt uindskrænket, og medlemmerne har mulighed for at tage stilling til disse perspektiver ved generalforsamlingen.

For øjeblikket er et mere nærværende problem af større vigtighed: Museet er indtil videre uden kustode og dermed i realiteten ude af drift, indtil en ny medarbejder har overtaget nøglerne. Det ser dog netop nu ud til, at dette problem står foran sin løsning.

Mindeord om Georg Sundsgaard - og en tak til hans kone:

Gennem en lang årrække har alle, der havde nogen berøring med Ringe museum, sat dette i forbindelse med Astrid og Georg Sundsgaard. Jeg havde håbet ved denne lejlighed at kunne sige dem tak for endnu et års tro

tjeneste. Nu må takken adresseres til fru Sundsgaard alene. Efter at hendes mand døde den 12. februar, har hun ønsket at opsiges den stilling som kustode, som hun har taget vare på gennem 18 år, siden 1970 med sin mand som daglig medhjælper, efter at han havde sagt farvel til sin arbejdsplads gennem 30 år, Harvester maskinforretning.

De to ægtefæller delte kustodearbejdet imellem sig og supplerede hinanden på fortrinlig vis. Intet museum kunne være i hænderne på mere samvittighedsfulde og interesserede medarbejdere. Museets gæster bemærkede og værdsatte proberheden overalt i det gamle hus og ordenen i samlingerne. Hved publikum normalt ikke så, var det arbejde "bag kulisserne", som var Georg Sundsgaards særlige afdeling. Mens hans kone på sin specielle hyggelige facon viste børn og voksne rundt og fortalte, arbejdede han i værkstedet, reparerede og puslede om tingene, eller han fandt på nye opstillinger og opnåede nyerehvervelser til museets samlinger.

Vi skylder dem begge meget, og vi vil savne både deres arbejdsindsats og deres menneskelige egenskaber, deres retlinethed og det hyggelige samvær med dem i det daglige.

Åre være Georg Sundsgaards minde.

Noter:

"Guldberlokkerne", museets klædnier og den eneste kendte rest af de omsmeltede guldhorn, blev i sommermånederne 1977 beskuet af et usædvanlig stort publikum, idet de var udlånt til en specialudstilling på Nationalmuseet i anledning af 175årsdagen for guldhornstyveriet (4. maj 1802).

Museumsinspektør dr. Erna Lorenzen, leder af tekstilmuseet i Den gamle By i Århus, gennemgik i juli 1977 museets samling af dragter og lånte en del klædningsstykker med hjem til nærmere undersøgelse. At vi på dette område er i besiddelse af interessante enkeltstykker, fremgår af den omstændighed, at forholdsvis mange er blevet afbildet og omtalt i Erna Lorenzens og Ulla Thyrrings nyligt udkomne bog "Folketøj på landet 1830-80".

Netop dragtsamlingen har - også på lokalt plan - været genstand for stigende interesse i de senere år, især blandt byens aktive folkedansere, som for et par år siden lagde et stort arbejde i fremstillingen af tre kopier - til drenge og piger - af museets to smukkeste egnsdragter, båret omkring 1800 her i sognet. For øjeblikket er folkedanserforeningen med sagkyndig assistance fra Svendborg museum og Nationalmuseet i færd med endnu mere seriøse forberedelser til kopieringen af den pågældende kvindedragt i voksenstørrelse. - Alt i alt et godt eksempel på et egnsmuseums anvendelsesmuligheder. - Lokalhistorie i praksis!

Mentsamlingen (ca. 1100 numre) blev for seks år siden bragt i forvaring i en bankboks for ikke at friste til indbrud. Da museet imidlertid er blevet udstyret med tyverialarm, overvejer vi at udstille et beskedent udvalg af f.eks. romerske oldtidsmønter og gamle danske specier i montrere. Hovedparten af samlingen forbliver bag lås og slå.

Ringe kommune holder "aktivuge" i dagene 19.-26. maj, og blandt de mange arrangementer ved denne lejlighed vil også arkivudvalget og herigennem museet være repræsenteret. I Sdr. Højrup forsamlingshus udstilles arkivalier og gamle fotografier samt vises lysbilleder i håb om, at disse ting kan informere om og vække interesse for det lokalhistoriske arbejde. - Der bliver åbent i week-enden d. 27.-28. maj kl. 10-18. Omlørdagen kl. 16.30 vil man desuden kunne høre konservator Mogens Larsen fortælle om Sdr. Højrup Kirkes restaurering.

Kontingent.

Det vedlagte giroindbetalingskort er ikke den mindst vigtige del af denne forsendelse. Det er nu to år siden, vi sidst opkravede kontingent, så med lidt god vilje kan de 10 kr. betragtes som et dobbeltkontingent. Det er dog et spørgsmål, om det ikke netop bør anses som et rimeligt årskontingent, efter at vi gennem en årrække stædigt har holdt fast ved 10 kr. på trods af inflationen.

At vi samtidig er gået over til giroindbetaling, vil nogle måske opfatte som endnu et tegn på, at "de gode gamle dage" er forbi. Tidligere cyklede fru Sundsgaard rundt i egnen med medlemskort i foråramånederne, og ved den personlige kontakt formåede hun at bringe medlemstallet op på en rekordagtig størrelse - over 500.

Vi havde gerne fortsat med denne opkrævningsform, men den lader sig af flere grunde ikke praktisere mere. Nogle hævder, at en forening som vor går sin undergang i møde, når den "overgiver sig" til giroindbetalingen. Vi håber selvfølgelig, at vore medlemmer, gamle såvel som nye, vil gøre denne skepsis til skamme.

Sandt at sige var det netop frygten for medlemsflugt, der gav ideen til dette årsskrift - som et forsøg på en redningsaktion, et bevis på, at foreningen stadig er levedygtig og værd at ofre penge på.

N.B.: Kvitteringskortet giver gratis adgang til museet for indehaveren med ægtefælle og børn.

Generalforsamling

afholdes på museet mandag den 24. april kl. 19.00.

Forhåbentlig har det foregående givet anledning til debat af visse spørgsmål ud over de ordinære punkter (beretning, regnskab og valg). Der

foreligger bl.a. også et sæt nye vedtægter til godkendelse eller forkastelse. Efter generalforsamlingen vil vi kunne demonstrere den omtalte lyd/dias projektor med lysbilledserien "På sporet af Ringes fortid".

Ringes museumsforenings bestyrelse:

Jørgen Engholm Pedersen,	Erantisvej 7 (formand)
Aage Jensen,	Østergade 18 (kasserer)
Thomas Fjord Nielsen,	Gydeagervej 8
Knud Thomsen,	Kildevangen 82
Børge Johansen,	Villavej 9
Poul Østergaard,	Lillekrog 3
Erik Bald Hansen,	Orevej 1, Søllinge (kommunalbestyrelsens repræsentant).

På valg er Engholm Pedersen, Poul Østergaard samt Aage Jensen, der efter mange års dygtigt arbejde som kasserer ønsker at træde ud af bestyrelsen. Poul Østergaard har indvilliget i at overtage hvervet efter ham.

Museets åbningstider:

1. juni - 31. august: Hverdage kl. 10-12 og 14-16. Søndage kl. 14-16.
Maj og september : Søndage kl. 14-16.

N.B.: Ret til mindre ændringer forbeholdes, bl.a. i forbindelse med ansættelse af ny kustode.

Afsluttende "redaktionelle" bemærkninger:

Nærværende årsskrift er et eksperiment. Om det er umagen værd at gentage det, afhænger af, om tilstrækkelig mange slutter op omkring foreningen. Men mens denne "årgang 1" mest kom til at dreje sig om saglige spørgsmål, som optager bestyrelsen, så håber vi, at hovedindholdet fremtidig vil blive af egentlig lokalhistorisk art, bl.a. i form af artikler og indlæg, som interesserede læsere selv vil bidrage med.

Hvis nogen efter gennemlæsningen vil beskyldte os for at være ude af trit med samtiden, fordi vi "begraver os i fortiden", har vi ikke formået at udtrykke det, der ligger os på sinde: at bevare en fortidsarv for vor egen og for fremtidens skyld - at knytte forbindelse mellem fortid og nutid. Set i dette perspektiv tror vi på, at lokalhistorie har en betydning, som rækker ud over det rent "nostalgiske". Og derfor må vi bestræbe os på at holde vort lille museum åbent udadtil, hvis der skal være nogen mening med det.

Jørgen Engholm Pedersen.

om Sommeraftener til ud paa Natten. Da sværmer den confirmerede Ungdom af begge Kjen om i Maanekinnet, ved hvilket man hist og her opdager et og andet censemt Par. At den indeligtige Fortroelighed her er herskende, er ligesaalet at gjetke, som det er uden for al Tvivl at det ikke kan have den bedste Indflydelse paa Sædeligheden. Husbond og Madmøder ville forgjeves sege at hindre disse Nattevandringer, som oftest bliver Svaret: Natten er vor egen.

Den daglige Levemaade i Mad og Drikke er som sig har meget tarvelig. Om Vinteren spises 3 Gange, nemlig Daure, Middagsmad, som almindelig kaldes Oni og Madvere. Om Sommeren gives desuden Formiddags og Eftermiddags Mellemmad, og undertiden, naar den tidlige Morgensøel fremkalder Arbejderne til Markarbeidet, et Stykke Smørbrod før Dauren. Al til Maden er den almindelige Drif. Ikke Brandviiin, men Arbeide krydrer Maden, og den i Almindelighed gode og nærende Føde skjanter atter Kræfter til fornyet Arbeide.

Sogne-De styrelsen.

1) Fattigvæsenet. Bestyres siden 1804 overensstemmende med det provisoriske Reglement ved den anordnede Commissien. Af selv Portion Almisse har man antaget, aarlig 1 Eder. 2 Ekpr. Rugmeel, 6 Ekpr. Bygmeel, 2 Ekpr. tørrede Byggrøn, 14 Pd. Smør, 12 Pd. Flesk og 2 Rbd. Selt, foruden Huusly, de fornødne Klæder og Ildbrandfæl. Meel og Malt leveres af Communen in natura, de øvrige Dele indkjøbes for Fattigvæsenets Regning.

Foruden de i Reglementet befalede Indtægter for Fattigvæsenet, har det følgende Hjælpenidder:

- 1) Ringe Hospital hvor 6 Lemmer nyde frie Huus, aarlig hver 5 Rbd. Selt og 4 Ias Brande.
- 2) Renterne af en lille Kapital, som er udbragt ved Salget af afdøde Almisselemmers Efterladenskaber, som i Decbr. Termin uddeles til Hospitalets 6 Lemmer.

Fra museets billedarkiv (se s. 4): Øverst Kirkepladsen med gadekorset og "Organistskolen" omkring 1880.

Og her et høstbillede fra Sødinge 1895. (Alle personerne kendes).